

19 (27) Saint Cyprien 25 i 26 - III - 1939

Maria meva: Deposita da la lletra d'avui a la bústia que retirar les que em guardaven a correus teus. Quatre. Tixati bé, quin munt i amb quina febre les he col·leccionat per devorar-les. Son les dades del 10, 20, 21, 22 i 23. Sa 1ª amb molt retard. Altres bé, perquè segurament que abis me'n guardaven dues.

M'arri quantes coses em dius. Escriu amb la llum d'una espelma i mirare' de moment recordar alguna de les coses més interessants per a contes-tes-te avui. Demà, matinet les rellegiré (ho faig moltes vegades) i et diré altres coses en relació a les teves.

Ignorava i m'ha cridat l'atenció que fun progersis reclamar. Indubtablement que m'interessa. Així, tal com bonca, i sense pensar-m'hi gots. Fes les gestions necessàries, diguis que este exclós del servei actiu per defecte físic, tot el que

penjis pugui solucionar favorablement
la sortida per precipitar l'unió nostra.
Fins hi t'és aquí, amb menys gent
una vegada Fàbrega lliure podria tre-
ballar conjuntament la sortida dels dos
d'aquí.

Cren que voldria que aque-
tes nates, no coressin, sino volessin
tantes són les ganes que tinc de veure't
i reunir-me amb tu. Sents xatota me-
va?

Deix d'escrivir per avui, ho
faré en condicions pèssimes de llum i
forma. No obstant aquesta sortirà
al correu del matí de demà.

Referent a la Llarena, crec que de
moment seria improcedent escriure-li.
Si pots fer-ho en nom d'una nostra
com d'ús, la cosa canvia. Pots inten-
tar-ho, però d'el t'és ha d'ésser es-
tudiat. Solament després d'una salu-
tació preguntes, com segueixen fulans
o menguans. Segurament que la

Clariana et comprensiva i contestaria en
consequència.

Veig en les teves ratlles una amargor
ta interna, molt comprensible, per la
forma que el destí t'obligà a separar-te
del pare. La llàstima és que una vegada
en plena aventura d'evacuació, flague-
ges el seu ànim i quedes a Girona, en
una situació ben particular. De mi-
llor hauria sigut que s'hagués quedat
a les Ouges, i fins hi tot en últim ter-
me a Barcelona, a casa d'aquells a-
mics seus o en qualsevol altra d'allí.

Però, filleta meua, les coses s'han prese-
ntat així i d'aquesta forma cal accep-
tar-les. Tinc confiança que no l'hi
hauria parat res. De moment potser el
detingueren, però segurament que molts
ciutadans de Vilanova hauran report
el llegendromadesa. No ignora que el feixis-
me, tracta segons la condició intel·lec-
tual dels individus i sap que els pagesos
han lluitat gloriosament i per ells moltes
vegades enganyats. Al escurar i Safar-

que si és que pot obtenir notícies de Vila
nova. Pensa que no havia fet el pare, res
de dolent i això el salvarà. Millor però
hauria estat que haguessi seguit fins a
una vegada comensada l'evacuació.

No faré més llarga aquesta lletra.
Tinc desigs que surti segundament,
i no perdi el 1er correu. No deixis
segundament de fer les gestions precises,
per reclamar-me. Tinc el paper de
la inutilitat total de què varem
ésser quints. A més, no ho facis con-
tar. Solament diguis que soc útil pel
semer adun de les armes, i no dius
mentida.

Si mentrestant fas gestions, sortis
pels qu'à quers millor que millor,
però el que interessa és apuntar-les
el més aviat possible.

Rellegiré al retornar de correu,
les teves i demà et contestaré totes
les cares.

T'estima molt i molt el teu

Vilalta